

3. Абд Аллах Х. аль-Кахтані. Права жінок: історична перспектива [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://d1.islamhouse.com/data/ru/ih_books/single/ru_7quq_AnNisa_nazrton_tarekheyaton.pdf
4. Бажанова В.О. Шлюбний договір в Україні на інших країнах світу [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://www.pap.in.ua/2_2015/24.pdf

Кириленко Ю.

(наук. кер. – доц. Нагорний В. В.)

*студентка V курсу факультету філології та журналістики
Полтавського національного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

Право на одностатеві шлюби в Україні

Одностатевий шлюб — це шлюб, визнаний за законом або шлюб, що визнано в соціальному відношенні між двома людьми однієї статі. Одностатевий шлюб зачіпає цивільні, політичні, соціальні права, а також релігійні догми в багатьох країнах.

Найпершою у світі одностатевою парою, яка узаконила свої стосунки 1 жовтня 1989 року стали данці Аксель і Ейгіл Аксглі. 15 червня 2012 року набув чинності закон про одностатеві шлюби у Данії. Відповідно до нового закону, шлюб може бути укладений як у РАГСі, так і в церкві, священники мають право відмовляти в укладенні шлюбу одностатевим парам. [4, с.29].

Першою у світі країною, що легалізувала одностатеві шлюби, стали Нідерланди. Закон, що дозволяє одностатеві шлюби і усиновлення дітей такими сім'ями, діє з квітня 2001 року. Гомосексуалісти можуть укладати цивільний шлюб шляхом звичайної церемонії у мерії, як і різностатеві пари.

Також одностатеві шлюби є повністю юридично визнаними в Аргентині, Бельгії, Канаді, Ісландії, Нідерландах, Норвегії, Португалії, Південній Африці, Іспанії, Швеції, Франції, США, Новій Зеландії, Данії, Бразилії, Уругваї, Люксембурзі, Фінляндії, Словенії та Ірландії. У Мексиці одностатеві пари можуть одружитися у Кінтана-Ро, Коауїлі, Чіуауа і Герреро, а також в Мехіко, але ці шлюби визнаються всіма мексиканськими штатами [4, с. 29-35].

Одностатеві шлюби в Україні офіційно не визнаються, а будь-які інші форми союзів для одностатевих пар законодавством не передбачені. Український ЛГБТ (лесбійки, геї, бісексуали і трансгендери) – рух є невід'ємною частиною інституціоналізації громадянського суспільства України. Не визнання одностатевих шлюбів в Україні відбивається на звуженні їх правових можливостей та проявах дискримінації, призводить до вимушеної бездітності гомосексуальних сімей, до страху перед соціальною нестабільністю у разі народження дитини у парі [1, с. 24].

22 березня 2011 року Україна підтримала на сесії Ради ООН з прав людини в Женеві спільну заяву країн-членів ООН про необхідність припинення насильства та порушення прав людини за ознаками сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності.

Крім того, одним з найбільш глобальних аспектів у цьому питанні є релігія - жодна офіційна релігія світу не визнає гомосексуалізм. Одностатева сексуальна орієнтація та гендерна ідентичність залишається забороненою темою в Україні. Більшість українських вірян, як правило, розглядають гомосексуальність і нетрадиційні гендерні ролі як ознаки аморальності.

11 березня 2016 року Кабінет Міністрів України повідомив про намір розробити законопроект про легалізацію одностатевого цивільного партнерства до другого кварталу 2017 року [2, с.1].

«В Україні одностатеві шлюби не будуть легалізовані» – про це заявив президент України Петро Порошенко 26.04.2016 під час зустрічі з представниками Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій, повідомляє інформаційно-просвітницький відділ УПЦ [3, с. 1].

Допоки наші “експерти-міністри” та “президенти” вирішують долю подальших одностатевих шлюбів. Варто відмітити, що за ст. 21 К.У. “усі люди є вільні і рівні у своїй гідності та правах. Права і свободи людини є невідчужуваними та непорушними.” Одностатева сім'я, як соціальний осередок це норма. Гомосексуалізм це не хвороба, не патологія, а лише один з варіантів міжособистісних відносин. Дослідження вчених показують, що такі сім'ї цілком можуть бути повноцінними і функціональними. Гомосексуалісти можуть дати таке ж гарне виховання, освіту та здоров'я своїй дитині, як і інші. Єдине, що сьогодні заважає розвитку одностатевих шлюбів це те ж суспільство, презирство і протести якого тягнуть за собою стереотипи і гомофобію, а, отже, не дозволяють створити здорову атмосферу для розвитку майбутніх поколінь березня 2016 року Кабінет Міністрів України повідомив про намір розробити законопроект про легалізацію одностатевого цивільного партнерства до другого кварталу 2017 року.

Література:

1. Андрій Маймулахін, Олександр Зінченков, Андрій Кравчук Правове становище гомосексуалів // Українські гомосексуали і суспільство: взаємне проникнення. – К. : Атопол, 2007. – № 3.– С. 24-25.
2. Георгій Гонгадзе “Українська правда” інтернет-журнал заснований у 2000 році. (новини-п'ятниця, 11.03.2016, 11:28) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pravda.com.ua/news/2016/03/11/7101729/>.
3. “Обозреватель Українською” інтернет -журнал (розділ суспільство 25.05.2016, 21:13) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukr.obozrevatel.com/society/31890-odnostatevi-shlyubi-v-ukraini-poroshenko-rozstaviv-krapki-nad-i.htm>.
4. “Одностатеві шлюби у країнах світу. Їх легалізація” // Кореспондент. – 2013. – № 7 – С. 29-35.

Стогній Т.

(наук. кер. – доц. Нагорний В. В.)

*студентка V курсу факультету філології та журналістики
Полтавського національного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

Право на евтаназію чи страждання проти волі

Актуальність поняття евтаназії на сучасному етапі розвитку медицини та юрисдикції лише набирає обертів. Це пов'язано насамперед з тим, що практика припинення (або скорочення) лікарем життя людини, яка страждає невиліковним захворюванням, відчуває нестерпні страждання, на задоволення прохання хворого в безболісній або мінімально болісній формі з метою припинення страждань, має неоднозначну оцінку світу в цілому.

Якщо взяти до уваги українське суспільство, то життя людини в Україні визнається найвищою соціальною цінністю. Тому кожна людина має невід'ємне право на життя. Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань (ст. 27 КУ) [1]. А отже, в Україні евтаназія не дозволена як в широкому, так і в вузькому розумінні, оскільки законодавство держави забороняє будь-які її прояви.

Випадки проведення будь-яких форм евтаназії в Україні вважаються протиправними і кваліфікуються як убивство, тому й розглядаються в суді за відповідними статтями Кримінального кодексу. Адже одним з найважливіших прав, що забезпечують саме фізичне існування людини як біологічної істоти, згідно зі ст. 27 Конституції, є право на життя. А ст. 3 Основного Закону закріплює положення, за яким людина, її недоторканність і безпека визнаються в Україні вищою соціальною цінністю [4]. Право на життя гарантує